

Vedlagt kopi af vejledning om seksualitet uanset handicap, 1989, afsnit 10 og kopi af bilag 2 i vejledningen fra 1989. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 3503

Til justitsministeren (9/8 2000) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Er det tilladt - herunder i hvilket omfang - pædagoger, der arbejder med seksualoplysning og -hjælp til handicappede, at yde hjælp til at kontakte en prostitueret?«

Begrundelse

Det fremgår af Socialministeriets udkast til ny vejledning om seksualoplysning og -hjælp til handicappede, at personalet gerne må yde en handicappet hjælp til at kontakte en prostitueret. Spørgeren finder dette besynderligt, idet prostitution fortsat ikke anses som et lovligt erhverv, jf. lov nr. L 141 af 17. marts 1999 om ændring af straffeloven § 2, stk. 2.

Svar (18/8 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Socialministeriet har i samarbejde med Justitsministeriet udarbejdet et sæt retningslinier for, i hvilket omfang og under hvilke omstændigheder rådgivere eller hjælpere kan bistå personer med vidtgående fysiske og psykiske handicap med seksualoplysning og seksualoplysning, uden at risikere sigtelse eller tiltale for overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden.

Retningslinierne fremgår af afsnit 10 i Socialstyrelsens vejledning nr. 4 af 10. februar 1989 vedrørende seksualundervisning og seksualoplysning af mennesker med ophold i institutioner for personer med vidtgående fysiske og psykiske handicap og i særlige plejehjem. En kopi af vejledningen er sendt direkte til spørgeren.

Vejledningen fra 1989 - og ovennævnte retningslinier - er fortsat gældende.

De i 1989 gældende bestemmelser i straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssæde-

ligheden fremgår desuden af vejledningens bilag 1.

Det fremgår af afsnit 10 i vejledningen fra 1989, at Justitsministeriet i 1986 (til brug ved sagens behandling) indhentede en udtalelse fra Rigsadvokaten. Rigsadvokatens udtalelse fremgår af vejledningens bilag 2.

Det fastslås i Rigsadvokatens udtalelse, at en nærmere afgrænsning mellem på den ene side de straffrie handlinger og på den anden side de handlinger, med hensyn til hvilke strafansvar vil kunne tænkes pålagt, næppe lader sig foretage generelt.

Det må imidlertid antages, at de handlinger, som personalet i visse situationer vil kunne have brug for at foretage i forbindelse med seksualundervisning og seksualoplysning af mennesker med handicap - blandt andet under hensyn til de krav til forsæt og retsstridighed, der må opstilles som betingelse for pådragelse af strafansvar efter straffelovens bestemmelser - som udgangspunkt vil være straffrie.

Særligt for så vidt angår det af spørgeren rejste spørgsmål, fremgår det af vejledningens afsnit 10, at seksualoplysning i reglen bør begrænses til at hjælpe beboeren til onani eller hjælpe to beboere, der ønsker samleje med hinanden. Hvis det er beboerens ønske, vil en ansat endvidere kunne hjælpe beboeren med at få kontakt til en prostitueret.

I februar 2000 har Socialministeriet i forbindelse med en revision af Socialstyrelsens vejledning fra 1989 anmodet Justitsministeriet om at vurdere, om den gældende vejlednings beskrivelse af straffelovens regler om seksualforbrydelser fortsat er gældende.

Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten om vejledningens indhold. En kopi af Rigsadvokatens udtalelse af 16. marts 2000 er sendt direkte til spørgeren.

Det fremgår af Rigsadvokatens udtalelse, at straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden siden vejledningens udsendelse i 1989 er blevet ændret ved flere love, herunder senest ved lov nr. 141 af 17. marts 1999 om afkriminalisering af prostitution mv. samt kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år.

Det fremgår endvidere af udtalelsen, at Rigsadvokaten ikke har bemærkninger til indholdet af afsnit 10 i den gældende vejledning fra 1989, herunder til det i afsnit 10 anførte om persona-